

Οι δοκιμασίες δοκιμάζουν την ψυχή του

Ένας

Γέροντας μου διηγήθηκε, πως κάποιος αδελφός που έμενε στην Αίγυπτο, περπατούσε κάποτε στη δημοσιά.

Και σαν τον βρήκε η νύχτα κι' έκανε κρύο τσουχτερό, μπήκε σ' ένα νεκροταφείο που είδε και τρύπωσε μέσα σ' ένα μνήμα, για να πλαγιάσει και για ν' αποφύγει και την ψύχρα.

Περνούσαν λοιπόν απ' έξω δυο δαίμονες, κι' όταν τον πήραν είδηση πως ήταν εκεί, είπε ο ένας στον άλλο. -Κοίταξε να δεις ιδιοτροπία που την έχει ο καλόγερος αυτός! Μέσα στο μνημείο μπήκε για να πλαγιάσει! Πάμε λοιπόν να τον πειράξουμε και να τον τρομάξουμε;

Κι' ό άλλος του αποκρίθηκε» -Γιατί να τον τρομάξουμε; Δεν υπάρχει κανένας λόγος. Αυτός είναι που είναι δικός μας. Τα κάνει όλα» και τρώει, και πίνει, και καταλαλεί και δεν πατά και το πόδι του στις ιερές ακολουθίες.

Γιατί λοιπόν να χάνουμε το καιρό μας μαζί του; Καλύτερα δεν είναι να πάμε να πειράξουμε, άλλους που μας ταλαιπωρούν με τις νηστείες τους, και με τις

προσευχές τους, και με το πόλεμο που μας κάνουν αδιάκοπα, νύχτα και ημέρα;

Ένας άλλος πάλι αδελφός, που πειραζόταν σκληρά από τούς δαίμονες, πήγε σε κάποιο Γέροντα και του ανιστόρησε τα βάσανά του και τους πειρασμούς του. Κι ο Γέροντας του είπε» -Να μη σε τρομάζουν καθόλου οι πειρασμοί που σου συμβαίνουν. Γιατί είναι φυσικό, πως όσο βλέπουν οι εχθροί τη ψυχή σου ν' ανεβαίνει και να συνομιλεί με το Θεό, τόσο τους τρώει η κακία και τόσο περισσότερο σκυλιάζουν. Και να ξέρεις, πως στις ώρες που πειράζεσαι δεν είσαι μόνος, αλλά σε παραστέκουν οι άγγελοι του Θεού, για να σε βοηθήσουν και να σε συντρέξουν στη δοκιμασία σου. Νάχεις λοιπόν και συ το νου σου σ' αυτούς και να τους γνεύεις και να τους ζητάς, με ταπείνωση, να σε βοηθήσουνε. Κι' όταν το κάνης αυτό, και σκέφτεσαι πως ο εχθρός δεν σταματά ποτέ τον πόλεμο του, και πως είναι σκληρός και δυσκολοπολέμητος, κι' ότι εμείς είμαστε ανήμποροι, ο Θεός τότε θα σε βοηθήσει και θα σε συντρέξει το γρηγορότερο,...

Γιατί, όπως έλεγε ο άγιος Εφραίμ, με τους πειρασμούς δοκιμάζει ο Θεός τις ψυχές, αν τον αγαπούν, για όχι, και μέσα στις δοκιμασίες φανερώνονται, αν είναι άξιες ή ανάξιες. Κάθε ψυχή λοιπόν που θέλει να γίνει ευάρεστη στο Θεό, πρέπει να υπομένει το καθετί με γενναιότητα, και νάχει ασάλευτη την ελπίδα της στο Θεό. Και μόνο με αυτό τον τρόπο θα μπορέσει και ν' αντέξει, να προσπεράσει και να νικήσει τον πόλεμο του εχθρού. Γιατί πρέπει να ξέρουμε πως ο Θεός δεν επιτρέπει να βασανίζεται τόσο μια ψυχή που ελπίζει σ' Αυτόν, ώστε να γονατίζει και να πέφτει, γιατί το φορτίο που σηκώνει, είναι πολύ μεγαλύτερο απ' αυτό που θα μπορούσε να βαστάξει. Ούτε κι' ο εχθρός έχει τη δύναμη να ταλαιπωρεί και να καταθλίβει μια ψυχή, όσο θέλει» αλλά όσο μόνο του επιτρέπει ο Θεός. Γιατί ο Πλάστης μας, σαν παντογνώστης που είναι ξέρει, σε πόση φλόγα και σε πόση δοκιμασία μπορεί να μπει μια ψυχή. Κι' ως αυτό το σημείο μονάχα επιτρέπει να δοκιμάζεται.

Ένας αγγειοπλάστης, όταν φτιάξει τα τσουκάλιά του, ξέρει πόσο καιρό πρέπει να τ' αφήσει μέσα στο καμίνι» γιατί βέβαια, αν δεν μούνε στη φωτιά κι' αν δεν ψηθούν, δεν μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν οι άνθρωποι. Κι' ούτε τ' αφήνει πολύ μέσα στη φωτιά» γιατί άμα καούν πολύ καταστρέφονται» ούτε πάλι τα βγάζει από το καμίνι λειψά και άψητα, γιατί έτσι γίνονται άχρηστα. Μα και τα ζώα μας δεν τα παραφορτώνουμε ποτέ» παρά κατά τη δύναμη που έχει το καθένα, του βάζομε και ανάλογο το φορτίο. Κι' όλα τα καράβια επίσης έχουν εξωτερικά σημάδια, που μας δείχνουν πόσο φορτίο μπορούν να πάρουν, για να ταξιδεύουν ακίνδυνα.

Αν λοιπόν ο Θεός έδωσε τόση γνώση στους ανθρώπους, πού γι' αυτά τα μάταια πράγματα να ξέρουν το πως να τα διοικούν, Αυτός που είναι ο χορηγός κάθε σοφίας και κάθε σύνεσης, δεν ξέρει άραγε, πόση δοκιμασία χρειάζεται μια ψυχή

που θέλει να τον ευχαριστήσει, για να γίνει άξια για τη Βασιλεία των Ουρανών;

Το καννάβι για να γίνει νήμα λεπτό, πρέπει πρώτα να το κοπανίσουν. Και μάλιστα, όσο περισσότερο κοπανίζεται και ξαίνεται, τόσο και γίνεται λεπτότερο και καθαρότερο το νήμα του. Έτσι και η φιλόθεη ψυχή, όσο περισσότερο δοκιμάζεται και θλίβεται, τόσο και γίνεται, με την υπομονή της, καθαρότερη και αγνότερη και καταλληλότερη για τους πνευματικούς αγώνες, που χάρη σ' αυτούς κληρονομούμε τα επουράνια αγαθά στην απέραντη αιωνιότητα...;

Από τον Ευεργετινό

Πηγή: aoratospolemostheblog0.wordpress.com